

Συνομιλώντας με τις αρχέτυπες μορφές της μάνας του Ομήρου σήμερα (Δ')

[/ Πεμπτούσία](#)

Οι Ομηρικές αρχετυπικές μάνες αποδεικνύουν πως στους αιώνες βαθιά για τον άνθρωπο Η ΜΗΤΕΡΑ είναι η αρχή και η συνέχεια, είναι το φως και η ελπίδα, είναι ό,τι πιο όμορφο, πιο τρυφερό, πιο γαλήνιο και ανιδιοτελές υπάρχει στη ζωή μας.

Η επίκληση του ονόματος της και μόνο προκαλεί ρίγη συγκίνησης και ενεργοποιεί μυστικούς κώδικες επικοινωνίας με το παιδί της, όσα χρόνια κι αν περάσουν. Μάνα φωνάζει το παιδί όταν πρωτομιλήσει και τη μάνα πάλι επικαλείται ο ενήλικας για κάθε αγωνία και φροντίδα της ζωής του, αλλά και όταν αυτή δεν υπάρχει πια στο κύκλο της φθαρτής ζωής μας στη μάνα του προσεύχεται ο καθένας σ' αυτήν ανατρέχει προσπαθώντας από τη σκέψη της να αντλήσει κουράγιο και δύναμη για να συνεχίσει να ζεί.

Αυτή η αιώνια, άφθαρτη και ατελεύτητη σχέση που συνδέει τη μάνα με το παιδί της είναι ασφαλώς και η κορύφωση του ύψιστου μυστηρίου, του ύψιστου ιδανικού, που η σημερινή μέρα τιμά και μας κάνει όλους να προσκυνήσουμε ταπεινά στο μεγαλείο της προσφοράς και της απαντοχής της κάθε μάνας ξεχωριστά.

Κι αυτή η σχέση, αυτός ο ομφάλιος λώρος δεν κόβεται στην πραγματικότητα ποτέ

ανάμεσα στη μάνα και το παιδί, αλλά συνεχίζει να υπάρχει και να ζωογονεί και να εμπλουτίζει με νόημα την ύπαρξη του κάθε ανθρώπου.

Την προσφορά, την θυσία, την ανιδιοτελή και άμετρη αυτή αγάπη της μάνας τιμά η καθιέρωση της σημερινής ημέρας σε παγκόσμιο επίπεδο, ενώνοντας σε ένα παγκόσμιο ύμνο το ευχαριστώ όλων των ανθρώπων στο ύψιστο πρόσωπο της μάνας ανεξάρτητα από έθνη, φυλές, χρώματα, γεωγραφικά μήκη και πλάτη της γης. Γιατί αν υπάρχει κάποιος ή κάτι που μπορεί να ενώσει όλους του ανθρώπους σε μια σκέψη, σε ένα όραμα, αυτή είναι η σκέψη της μάνας τους.

Και αυτό γιατί με τη μορφή της, είναι συνδεδεμένο το αρχέγονο μυστήριο της ζωής και της γέννησης του ανθρώπου. Η μάνα είναι που του δίνει ζωή από τη ζωή της, τον θρέφει με το σώμα της, τον μεγαλώνει και τον αφήνει να δημιουργηθεί μέσα στα σπλάχνα της, κάνοντας τη μήτρα της αιώνιο καταφύγιο και αλησμόνητη κιβωτό, αλλά και όταν πάλι τον βοηθήσει να ξεπροβάλλει στο φως του κόσμου, αυτή θα τον θηλάσει και θα τον θρέψει, θα τον αγκαλιάσει, θα τον γαληνέψει με το χάδι και το φιλί της, θα τον νανουρίσει με τη φωνή της και θα του παρασταθεί σε κάθε ξενύχτι της παιδικής ηλικίας.

Μέσα από τα μάτια της μάνας του θα ανακαλύψει τις πρώτες εικόνες, με τα δικά της λόγια θα πρωτομιλήσει, με τη βοήθεια της θα πρωτοπερπατήσει και σιγά-σιγά σαν ένα μικρό μπουμπούκι θα ανθήσει, μεγαλώνοντας.

Και τότε πάλι αυτή θα τον διαπλάσει, θα του εμφυσήσει υψηλές αρχές και ιδανικά και θα τον θωρακίσει με δύναμη και ικανότητες, ώστε να αξιωθεί το ταξίδι της επίπονης ζωής του. Κι ο ίδιος πια αργότερα σε κάθε ανησυχία και αγωνία που θα νιώθει, σε κάθε πρόβλημα και δύσκολη ζωή στη μάνα του θα αναζητήσει την ήρεμη δύναμη, που θα τον καθησυχάσει και θα του βρει μια λύση για όλα. Κι όλα αυτά πάντα αγόγγυστα τα προσφέρει η μάνα. Απλόχερα και αδιαπραγμάτευτα. Γιατί είναι δική της προπάντων η χαρά και δική της η πιο βαθιά επιθυμία να βλέπει τα παιδιά της να ζουν ευτυχισμένα και χωρίς προβλήματα.

Τα μάτια της μάνας παρακολουθούν συνεχώς τον καθένα από μας και αυτό είναι βαθιά ριζωμένο στη σκέψη όλων μας, που κι όταν αυτή, ακολουθώντας τη φυσική πορεία της φθαρτής ζωής πάψει να βρίσκεται δίπλα μας, πάλι όλοι σ' αυτήν αναφερόμαστε, αυτήν παρακαλούμε κι αυτήν επικαλούμαστε σε κάθε δύσκολη στιγμή. Γιατί η μάνα δεν παύει για τον καθένα από μας ποτέ να υπάρχει δίπλα του. Είναι πλάι μας, είναι μαζί μας, και η ψυχή της μας προστατεύει παντοτινά.

Να, λοιπόν γιατί οι άνθρωποι πολύ πριν την πρόσφατη καθιέρωση της παγκόσμιας ημέρας της μητέρας έχουν υμνήσει και έχουν εκφράσει τη λατρεία, το δέος και το θαυμασμό τους απέναντι στο ύψιστο μεγαλείο της αγάπης και της προσφοράς της.